

ADVENT 3. VASÁRNAPJA**B év**

1 – 3 oldal

Olv.: Iz 61,1-2a.10-11 – 1Tessz 5,16-24 – Jn 1,6-8.19-28

Keresztelő szent János első tanúsága

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Örüljete az Úrban, vagyis szerezzetek örömet. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket és kérjük az Isten segítségét, hogy tudjunk egymásnak örömet szerezni, hogy örvendezhessünk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Advent harmadik vasárnapján az előfutár, Keresztelő szent János áll a középpontban, akinek az a feladata, hogy *előkészítse az Úr útját*. Lehet, hogy kicsit furcsa ez a kapcsolat, de ezen a mai vasárnapon én ezt a kérdést szeretném föltenni, e köré a kérdésköré szeretném a harmadik vasárnapi üzenetemet rendezni:

Hát te kinek az útján jársz?

Erre a kérdésre mindenkinek magának kell válaszolni. Valami fölsejlik bennünk akkor, - ha a múlt vasárnapi üzenetre gondolunk, - amikor II. János Pál pápának egy nagyon sarkalatos igazságát hangsúlyoztam:

„Az Isten azon az úton érkezik el hozzám, amely úton én elindulok az emberekhez.”

Hát te kinek az útján jársz?

Nagyon kedves elbeszélés. Egy moszkvai rabbi sajátos szokásnak hódolt. A napi sétáját – idős ember volt, már szabadott neki sétálni is, - nagyon későn este végezte. Egyik alkalommal találkozott egy biztonsági őrrrel. Megkérdezte tőle, hogy te kinek a vagyonát őrzöd, kinek a biztonságát véded? Ez a biztonsági ember - Moszkva jóléti negyedében volt ez a séta, - visszakérdezett: - ez a sajátos - Te kinek az útján jársz? A rabbi megállt és csak ennyit tudott mondani:

Bizony el kell gondolkodni azon, hogy kinek az útján járunk?

Az ember úton járó lény. Ideig, óráig élünk. Mindent meghatároz, hogy az ember milyen úton jár. Ezen a mai vasárnapon Keresztelő János példájára figyeljünk, aki útkészítő, aki ebben járatos. Tudja azt, hogy az embernek mely útra érdemes lépni ahhoz, hogy megtalálja az élet értelmét. Ő egy nagyon fontos üzenetet fogalmaz meg, amikor ezt mondja:

„Köztetek van Az, akiről nem tudtok!”

A világ látványos, tolakodó

Amikor az ember az életútján gondolkodik, amikor az ember a mindennapjaival akar elszámolni, akkor ezt az igazságot nagyon közel kell engedni magunkhoz. Sajátos az Isten gondolkodása, - ha lehet ezt így mondani, - Isten úgy van közöttünk, hogy nem ismerjük. Ez nem véletlenül van így. *Isten a világ praktikaival áll szemben.* A világ tolakodó. A világ

hangoskodik. A világ látványos. Úgy tolakodik be a mi életünkbe, hogy szinte nem lehet kizárni. Reklám, a reklámok világáról van szó.

Isten jelenléte nem látványos

Isten nem így van jelen a világban.

Ki tudta azt az emberek közül, hogy Mária már megfoganta Jézust?

Ki tudott arról, hogy Jézus megszületett Betlehemben?

Néhány egyszerű pásztor, néhány bölcs.

Ki tudott arról, hogy ki az a kicsi Gyerek, aki Názáretben növekedik?

Amikor megszólalt tizenkét éves korában,

akkor a tudósok is csodálkozva kérdezték: Ki ez? Honnan jött?

Amikor harminc évesen a názáreti zsinagógában azokat a szavakat idézte,

amiket a mai olvasmányban hallottunk, Izaiás szavait,

akkor azok, akik talán mindennap találkoztak Vele:

„Honnan vette ezt a bölcsességet?” – tették fel a kérdést.

Rendkívül fontos Istennek ez a gondolkodásmódja. Úgy van jelen, hogy csak később derül ki. Úgy van jelen, hogy amikor kezdik fölismerni, akkor gondolkodnak azon, hogy mióta is van itt közöttünk? Észre se vettük, csak közben formálta és alakította az életünket, az, ahogy megnyilatkozott, az, ahogy megszólalt, cselekedett. Utána döbben rá az ember, hogy kivel is találkozott. Igenis, amikor Keresztelő János azt mondja, hogy köztetek van Az, akiről nem tudtok, akkor ezt azért mondja, mert

**az ember számára nagy feladat, hogy fölismerje azt az Istent,
aki nem látványosan van jelen a világban.**

De szeretnénk, ha látványosan lenne jelen! Mi mindent szeretnénk Tőle kérni, hogy nyilatkozzon meg és tegyen rendet ebben a világban! Tegye helyre a dolgokat! Kinek az útján járok? - mert erről van szó. Úgy van köztetek az Isten országa, amely elérkezett Jézus Krisztussal, hogy ennek az országnak nincsenek határai, ennek nincsenek úgy állampolgárai, mint egy adott nemzetnek. Ez az ország így van jelen: a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok tisztulnak és a szegényeknek hirdetik az evangéliumot.

Mi az, hogy örüljetek?

Testvérek! Örüljetek! Nem is értjük ezt a felhívást! Halljuk, mondják, vigasztaló szó is ez a számunkra. De értjük, hogy miről van szó? Mi az, hogy örüljetek?

Örüljetek, vagyis szereztek örömet!

Nagyon jól tudjuk, nagyobb boldogság adni, mint kapni! Igen! Támad az örömünk, mert örüljetek, vagyis szereztek örömet? Karácsonyra készültek erre sokszor kellene gondolni. Keresztelő János mondta:

***Jézus azért jött, hogy örömünk legyen!
Nem azért jött, hogy jobb életünk legyen, hanem hogy teljesebb életünk legyen!
Teljesebb élet az, amikor az öröm otthonos a szívünkben.***

Ez az öröm csak így születik meg: Szereztek örömet, tudatosan, programszerűen, tartozzon hozzá az életünkhöz és lelki békénk lesz. Különben nem. Különben egyikünknek sem lesz lelki békéje, csak akkor, ha örömet tudunk szerezni másoknak.

Tartsatok bűnbánatot! - hirdeti Keresztelő János

Nagyon sajátos, a próféták ugyanúgy hirdették az igazságokat, mint Keresztelő János, de Keresztelő János egy valamiben másmilyen volt. Ő a bűnbocsánat keresztségét is hirdette. Az összes többi próféta így konkrétan erről nem beszélt. Nagyon, nagyon fontos mozzanat ez, ennek az utat előkészítő prófétának az üzenetéből, mert

örömet szerezni csak az az ember tud, aki konfrontálódik önmagával,
aki számba veszi a maga törekvéseit, a maga vágyait,
vagyis szembesül azzal, hogy az ember bűnös. Mindegyikünk.
Számunkra a legegyszerűbb és a legégibb értelmű megfogalmazás,
amit egy kisfiú mondott elsőáldozásra készülésekor,
a bűn az, amikor az ember csak magára gondol.

Nem véletlen Keresztelő János üzenetében ez a mozzanat: „Tartsatok bűnbánatot! Keresztelkedjete meg, vagyis ki kell lépni ebből a körből, amelyben az ember csak önmaga körül forog, mert minden nyugtalanságunknak, minden boldogtalanságunknak, szomorúságunknak ez az oka. Pedig örülni szeretnénk, boldogok szeretnénk lenni. Az út egyértelmű és világos.

Nekem kisebbednem kell!

Ezen a mai vasárnapon ezt a kérdés érdemes magunk elé állítani: Kinek az útján járok? Az elmondottak alapján világos és egyértelmű. Várazozunk, az Úr útját készítjük ezekkel a gyönyörű énekekkel. Karácsonyra készülünk különböző rendezvényekkel. Kinek az útján járok? Mindenki maga tudja ezt eldönteni és meghatározni. Keresztelő Jánossal kapcsolatosan még arra gondoljunk, hogy ő egy boldog ismeretnek és egy boldog szolgálatnak tudatában éli az életét. Ismeri azt, Akit ti nem ismertek. Közöttetek van. Mondja: „Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” Boldog ismeret. Ez akkor is igaz, ha a börtönben fölmerül benne, hogy valóban Jézus-e a messiás? Azt mondta, hogy én nem vagyok. Ó, de szívesen lépnek előre messiásként emberek Jézus helyett. Én nem vagyok. Én csak az Ő útját készítem. Ő az, Aki elveszi a világ bűneit. Ő majd a Lélek erejével alakítja át az életet. Boldog szolgálat: nekem kisebbednem kell, Neki meg növekednie. Ez a szolgálat, a mi szolgálatunk soha sem arról szól, hogy az ember fölfújja magát.

***A hívő ember tudja, hogy követségben jár, az Úr követségében jár,
mert Neki növekednie kell ebben a világban!***

Az erkölcsi igazságoknak kell megjelennie ebben a világban!

Régen a hittankönyvbe ez volt írva: Hit és erkölcsstan. Ez volt a címe. Ma már csak azt írják, hogy hittan. Ilyen nincs, mert vagy beleszeretünk Jézusba, vagy fölöslegesesek a hittani ismeretek. Igazából ezt kellene mondani: megszerettem Jézust, aztán mellesleg hitbéli igazságokat is jó tudni. Viszont, amit elhagytunk, az nagyon fontos lenne, az erkölcsstan. Nem véletlenül hagyta el a pogány világ az erkölcsstant, mert az arról szól, amit ez a kicsi gyerek így fogalmazott meg: az ember csak magára gondol.

***Az erkölcsstan arról szól, hogy az embert kiforgassa ebből a helyzetéből
és elindítsa, hogy az Isten útján járjon. Isten segítsen bennünket erre az útra.***

+ A M E N +